

Verslag van Joanne van der Schee (advocacy coördinator Prisma). Zij en collega Anke Plange (themaspecialist basisgezondheidszorg en hiv) zijn aanwezig bij ICASA, de internationale conferentie over Aids in Afrika.

ICASA verslag zondag 8 december 2013

Bij de plenaire sessie viel vooral de presentatie van Christine Katlame op. Zij gaf een overzicht over HIV en ART: Waar staan we nu en waar gaan we heen.

Er is steeds betere medicatie beschikbaar, de behandeling is versimpeld en transmissie is vermindert. Maar aids patiënten hebben nog steeds hun hele leven lang medicatie nodig en nog steeds is hiv een unieke infectie die niet genezen kan worden. Zij gaf ook aan dat het HIV DNA steeds belangrijker gaat worden. Door onderzoek is nu bekend dat mensen met een laag HIV DNA, veel beter reageren op allerlei behandelingen en medicatie. Nieuwe medicijnen hebben hoge potenties, zijn goedkoper, comfortabeler,, robuuster en dit leidt tot verminderde inname van medicijnen en betere monitoring. Nieuw medicijn: *Dolutegravir* gaat een grote rol spelen in de toekomst. Hierbij is het mogelijk dat men maandelijks of zelfs per kwartaal medicatie inneemt, i.p.v. elke dag. Ook zijn er succesvolle pilots uitgevoerd met medicijnen die minder ingrediënten bevatten, nog steeds effectief zijn maar wel minder bijwerkingen geven. Genezen van hiv is volgens Christine een redelijke droom. Stigma en discriminatie is volgens haar nog steeds de grootste plaag van de hiv epidemie.

Interessant was ook een bijeenkomst over verschillende soorten van hiv testing en counseling. Duidelijk werd uit de verschillende casestudies uit Zambia, Burkina Faso en Tanzania dat community based testing en counseling veel voordelen heeft. Het is relatief goedkoop, het bereikt meer mannen en jongeren (een groep die moeilijk te bereiken is) en het is duurzaam. Ook is de link met zorg en behandeling vaak goed. Verder spoor je infecties eerder op en heb je dus mensen eerder aan behandeling. Dit is goed voor de patiënt en goed tegen verdere verspreiding. De conclusie was dat community based testing essentieel is om universele testing te bereiken.

Avonds was de meest bijzondere sessie, namelijk Faith in Action. Georganiseerd door o.a. CABS, EHAIA, Church of Sweden en Wereld raad van Kerken. Het ging over de speciale rol die de kerk speelt in de hiv epidemie.

De Global Fund afgevaardigde onderstreepte het belang van FBO's. "FBO's are important, critical and reliable partners, they have been there from the beginning." Volgens haar zijn de FBO's de connectie tussen de gezondheidsector en de gemeenschappen. FBO's nemen 40% van de hiv en Tb diensten voor haar rekening.

Jan du Toit van NRASD (National Religious Association for social Development) benadrukt dat FBO's inderdaad overal zijn, een groot en veel sterker netwerk hebben dan de overheid. Inderdaad voeren FBO's meer dan 40% van de zorg en behandeling van Hiv en TB uit, maar ze ontvangen hiervoor lang niet 40% van de fondsen. Hij ziet het als een probleem dat de Faith beweging als onderdeel van de social movement wordt gezien. "FBO's can stand on their own, do 40% of the work but don't receive 40% of funding." Ook zegt hij dat de context waarin FBO's opereren vaak zwaar is en dat ze steunen op vrijwilligers. FBO's zouden meer serieus genomen moeten worden door donoren en regeringen.

Milicah Shanga, een jonge vrouw uit Zambia, pleit voor meer betrokkenheid van de jeugd. Vooral kerken moeten beter luisteren naar de behoeftes van jongeren en jongeren meer betrekken. Volgens haar heeft de kerk last van het dilemma dat ze aan de ene kant niet over seks horen of willen praten in de kerk, maar aan de andere kant wel de plicht hebben om levens te redden.

Michel Sidibe, directeur van UNAIDS, hield een gepassioneerd verhaal over het feit dat we misschien niet altijd dezelfde taal spreken, maar dat we wel dezelfde visie delen: namelijk onrecht bestrijden en de zwakken beschermen. Hij vindt dat de FBO's hun stem luider moeten doen laten klinken in het Post2015 debat. De ambities wat betreft de aids doelstellingen moeten ambitieus blijven, namelijk getting to zero. Ook vindt hij de kerken de juiste actor om sociale ongerechtigheid aan de kaak te stellen op wereld niveau.

Over de FBO's zegt hij dat wij een ander perspectief meebrengen, wij nemen ons hart mee en wij brengen veel vrijwilligers. Ook vindt hij het centraal doen laten staan van de familie belangrijk, en dat is waar FBO's voor staan. Verder bevestigt Michel dat FBO's een eigen beweging zijn en niet te vergelijken is met de civil society. Ook vindt hij dat FBO's meer fondsen moet ontvangen en dat dit bij de hervorming van Global Fund ook meer moet gebeuren.

Stephen Hendricks van de University of Pretoria, droomt van een grote groep jonge vrijwilligers die worden getraind in gezondheid promotie en gezondheid onderwijs. "Let us mobilise resources who are within our communities."

Ik was trots op alle aanwezige sprekers en het publiek, allemaal op onze eigen manier zijn we betrokken het bestrijden van de HIV epidemie. Bemoedigend om te weten dat op zoveel plekken, communities, universiteiten en VN organisaties mensen in faith aan het werk zijn. Voldaan en moe, zijn we na een lange dag weer terug in onze B&B.